

Arbejdsmarkedsudvalget har afgivet til-lægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om ar-bejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Deling af arbejdsdirektoratet m.v.). (Lovforslag nr. L 55 A).

Eksemplarer er omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet til-lægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af kildeskatte-loven. (Forhøjelse af gebyrer). (Lovforslag nr. L 223).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til statsministeren [om den in-denrigs- og udenrigspolitiske situation].

Af Anker Jørgensen (S), Knud Østergaard (KF), Ivar Hansen (V), Ebba Strange (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Nør Christensen (CD), Albrechtsen (VS), Steffensen (KrF), Dohrmann (FP) og Maisted (FD).

(Forespørgslen anmeldt 15/5 85).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets sam-tykke dertil som givet. (Ophold). Det er gi-vet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til justitsministeren, finansmi-nisteren, økonomiministerens og ministeren for offentlige arbejder [om, hvilke konsekvenser ministrene agter at drage af beretningen fra kommissionsdomstolen vedrørende post- og telegrafvæsenet].

Af Maisted (FD).

(Forespørgslen anmeldt 15/5 85).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets sam-

tykke dertil som givet. (Ophold). Det er gi-vet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1184

1) Til forsvarsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren tage skridt til at sikre, at NATO-flådeøvelserne fjernes fra fiskernes arbejdsområder, og at der bliver givet bedre information til fiskernes organisationer om disse øvelser?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 17. maj 1985 planlægger de nordjyske fiskeriorganisatio-ner en indsats for at få hindret, at fiskerne fortsat skal levé med frygten for at fiske bomber, som stammer fra NATO-øvelserne i området ud for den nordjyske kyst, op i net-tene.

Det seneste tilfælde er fra tirsdag den 14. maj 1985, hvor fiskeskipper Jens Pedersen fra Frederikshavn halede en næsten én meter lang amerikansk fosforgranat, der ville have sat kutteren i brand, hvis den var blevet an-tændt, op fra havet. Ifølge Ekstra Bladet den 17. maj har der netop været NATO-øvelse lige i det område, hvor fiskerne arbejder. Øvelserne kunne ifølge fiskerne let finde sted i områder, hvor det ikke bringer fiskerne i fare. Ifølge Ekstra Bladet har vagthavende på søværnets operative kommando i Århus oplyst, at fiskerne slap billigt, hvis de kun fangede én eneste fosforgranat.

Det er ikke længe siden, at kutteren »Dorthe Marie« halede et ubådsprojektil op, som vejede 30 kg, og fiskerne tog på den baggrund kontakt med ministeren for at få NATO-øvelserne flyttet 10-15 sømil længere mod nord (se Politiken den 14. marts 1985). Men det har åbenbart ikke hjulpet.

Det kan ikke være rigtigt, at der først skal forulykke en kutter, før myndighederne får gjort noget effektivt ved denne sag.

Formanden:

[Formanden]

Det første spørgsmål er stillet til forsvarsministeren, men vil blive besvaret af finansministeren.

Albrechtsen (VS):

Baggrunden for denne sag er, at vi i marts fik det indtryk, at der ville blive gjort noget alvorligt ved problemerne. Det kan ikke være rigtigt, at NATO-stormagternes flådeøvelser skal foregå på en måde, som bringer fiskerne i fare, men problemerne fortsætter, på trods af at det hele tilsyneladende kunne klares ved, at de store NATO-lande flyttede deres øvelser 10-15 sømil længere ud og løbende holdt fiskerne underrettet om, hvad der foregik. Det kan efter min mening simpelt hen ikke være rigtigt, at fiskerne, som udfører et nødvendigt og nyttigt arbejde, skal udsættes for livsfare på grund af nogle NATO-øvelser, som vi i hvert fald er nogle der finder komplet overflødige.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Til trods for det supplerende spørgsmål vil jeg indlede med en mere generel redegørelse:

Forsvarsministeriet har fra forsvarskommandoen fået oplyst, at fiskerkutteren »Vendy«, Frederikshavn, den 14. maj opfiskede et faldskærmsblus i Skagerrak godt 40 sømil vest for Hirtshals. På grund af intensivt fiskeri i området ville fiskerne ikke dumpe blusset. Faldskærmsblusset blev overført fra kutteren »Vendy« til en anden fiskerkutter, hvor en af søværnets minører blev sat om bord fra en af forsvarets helikoptere.

Opfiskningen er sket i internationalt farvand i et område, hvor der i Efterretninger for Søfarende advares imod ankring samt fiskeri med bundsløbende redskaber. Årsagen hertil er en formodning om, at der er bundminer eller andre sprængstofholdige genstande i området. Faldskærmsblusset er beregnet til at oplyse større områder. Det indeholder magnesium, men intet sprængstof. Typen anvendes udelukkende for fly og benyttes om natten i eftersøgnings- og redningsaktioner, til øvelser og ved identifikation af skibe på overfladen.

Blusset anvendes af mange nationers fly, og det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at fastslå, hvornår og fra hvilket fly eller af hvilken nation blusset er kastet. Det danske forsvar anvender ikke blus af den

pågældende type, men andre, tilsvarende blus.

Forsvaret tilstræber at afholde øvelser, herunder NATO-øvelser, i dansk interesseområde i farvandsafsnit, hvor der er ringe eller ingen fiskeriaktivitet. Dette ændrer dog intet ved, at der er visse områder på havet, hvor der i forvejen er udkastet sprængstof o.lign. Som hovedregel er sådanne områder afmærket i søkortene, idet der f.eks. advares mod ankring samt fiskeri med bundsløbende redskaber.

Disse problemer – og det var spørgeren inde på her i sit supplerende spørgsmål – blev drøftet af fiskeriministeren og forsvarsministeren med Hanstholm Fiskeriforening i slutningen af marts i år. På forsvarsministerens initiativ besluttede man, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe til at vurdere problemet og fremsætte eventuelle forslag. Fiskeriets organisationer er inviteret til at deltage i arbejdet, som ventes sat i gang i meget nær fremtid.

Albrechtsen (VS):

Som ministeren har nævnt det, har jeg stillet et supplerende spørgsmål til ministeren om dette udvalg, nemlig om ministeren kan oplyse, hvorfor regeringen ikke har sørget for, at dette udvalg er kommet i gang noget tidligere. Nu kan jeg forstå, at det kommer i gang, og det er jeg glad for, for det er bestemt ikke for tidligt.

Så vil jeg spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at problemet er, at vi skal have flyttet øvelserne væk fra det område, hvor fiskerne fisker. Det er muligvis rigtigt, at der bliver udsendt nogle advarsler over radioen, men det hjælper jo ikke fiskerne, for de er nødt til at fiske dér, hvor rejerne osv. er.

Endvidere vil jeg spørge ministeren, om det eventuelt kunne være en amerikansk fosforbombe, der var tale om. Endelig vil jeg bede ministeren bekræfte, at denne bombe – selv om den ikke indeholdt sprængstof – hvis den blev aktiveret, faktisk efter al sandsynlighed ville brænde kutteren op.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Ting tager som bekendt tid, og det møde, hvori forsvarsministeren og fiskeriministeren deltog, blev afholdt i slutningen af marts måned. Der skal trods alt lige en vis tid til at

[Forsvarsministeren]

nedsætte et udvalg, men arbejdet går i gang nu, som jeg sagde i mit første svar, også med repræsentanter for fiskeriorganisationerne.

Hvad angår spørgsmålet om de områder, som fiskerne fisker i, er det klart, at der bliver afholdt øvelser dér. Skibes optræden på det åbne hav, og det gælder også flys optræden i lufrummet, er reguleret ved Genèvekonventionen af 1958 om det åbne hav, og det har danske myndigheder ingen hjemmel til at foreskrive særlige regler for. Det afgørende er naturligvis, at der bliver givet tilstrækkelig information til fiskerne, og det sker jo på forskellig måde. Det sker i Efterretninger for Søfarende, hvor der årligt meddeles, i hvilke områder der er forbud mod sejlad på grund af udlagte miner og andre sprængstofholdige genstande. Oplysningerne er også indeholdt i Fiskeriårbogen, for at nævne et andet eksempel. Der er flere kommunikationskanaler, og det er selvfølgelig vigtigt, at det fungerer bedst muligt.

Hvad angår spørgsmålet om, hvor fosforbomben kom fra, kan jeg sige – og det gjorde jeg allerede rede for i mit svar – at det har man ingen viden om.

Albrechtsen (VS):

Da det er oplyst i pressen, at der er tale om en amerikansk fosforgranat, vil jeg spørge ministeren, om vi så ikke kan få undersøgt, hvor den rent faktisk kommer fra. Jeg er faktisk ikke ganske tilfreds med ministerens forklaring på, hvorfor der ikke er sket noget. For det første kunne man efter min vurdering godt for længst have fået gang i dette udvalgsarbejde. Nu kommer det i gang, fordi problemerne bliver rejst, og det er da udmærket, at det kommer i gang, men det skulle vel ikke være så vanskeligt umiddelbart at rette en henvendelse til USA, som jo dog figurerer som dansk allieret, og som man må gå ud fra, hvis de tog fiskernes problemer alvorligt, også ville være villige til at flytte deres øvelser de 10–15 sømil.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om man egentlig ikke godt kunne forestille sig en mere målrettet og mere effektiv fremgangsmåde i denne sag, hvor man tog fat om ondets rod og gik til amerikanerne og sagde: kan I ikke flytte de flådeøvelser, således at fiskerne kan være der i fred?

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Der foreligger, som jeg har nævnt det to gange, ikke nogen oplysninger om, hvor den pågældende bombe kommer fra, men det afgørende er, som jeg har gjort rede for, at det i hvert fald ikke er en type, som anvendes i Danmark, men den anvendes en række andre steder, og jeg gør mig ikke nogen forestilling om, at det er muligt at opklare, fra hvilket land den måtte stamme. Det mener jeg i øvrigt heller ikke er så interessant.

Hvad angår spørgsmålet om den tid, det har taget at få udvalget nedsat, er det, vi har lagt vægt på, at også fiskeriorganisationerne er repræsenteret, og det har altså taget lidt rigelig tid at få udpeget repræsentanter for fiskeriorganisationerne. Det afgørende synes jeg – og det håber jeg også spørgeren vil stille sig tilfreds med – er, at det udvalg nu kommer i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1179

2) Til industriministeren af:

Kaj Poulsen (S):

»Har ministeren i den forløbne uge været i kontakt med Aalborg Værfts ledelse angående en ny skibsordre til værftet?«

Skriftlig begrundelse

Onsdag den 15. maj 1985 erklærede ministeren, at forhandlingerne angående en skibsordre på 2 mia kr. var afbrudt og ikke afsluttet. Dette er baggrunden for det stillede spørgsmål.

Det må være af afgørende betydning, at alle kræfter sættes ind for at sikre værftet denne ordre, herunder også et initiativ fra ministerens side.

Kaj Poulsen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet på baggrund af, at jeg under et spørgsmål sidste uge fik det indtryk, at ministeren havde den opfattelse, at det var ministeren forbudt at tage egne initiativer til at hjælpe erhvervslivet. Jeg synes, det er afgørende, at ministeren, når han i sidste uge sagde, at forhandlingerne var afbrudt og ikke afsluttet, så tog initiativ til at se, om nogle af de problemer kunne løses,

[Kaj Poulsen]

således at Danmark kunne få en eksportordre på 2 mia kr. ved at fjerne en sidestillesgaranti på kun 90 mill. kr.

Industriministeren (Stetter):

Nej, jeg har i den forløbne uge ikke været i personlig kontakt med Aalborg Værfts ledelse, og det er svaret på det skriftlige spørgsmål. I sin begrundelse for spørgsmålet anfører hr. Kaj Poulsen, at jeg ved besvarelsen af et tidligere spørgsmål onsdag den 15. maj oplyste, at forhandlingerne angående en skibsordre på 2 mia kr. var afbrudt og ikke afsluttet, og hr. Kaj Poulsen har gentaget denne formulering her i dag.

Jeg vil derfor tilføje, at værftet i en henvendelse, jeg har modtaget den 17. maj vedrørende en anden sag, giver meddelelse om, at værftet har mistet ordren på to krydstogtskibe til et græsk rederi.

Jeg kan naturligvis ikke have ansvaret for, hvad hr. Kaj Poulsen får indtryk af, men der er noget, hr. Kaj Poulsen misforstår: det er ikke industriministeren, som træffer beslutning for Aalborg Værft; det gør værftets ansvarlige ledelse.

Kaj Poulsen (S):

Ministeren må vel være klar over, at det er skibskreditfonden, der har afvist at give de kreditter, uden at der har været givet sidestillesgarantier for den ordre, som Aalborg Værft skulle have haft, og det er baggrunden for, at vi ikke har fået den ordre til Danmark.

Men hvad agter ministeren at foretage sig nu, hvor vi kan konstatere, at dansk skibsværftsindustri er ude i konkurrenceforhold, hvor redere kan gå til andre lande og få bygget skibe uden at skulle pantsætte sig ud over skibets værdi? Agter ministeren at foretage sig noget som helst, eller skal det hele sejle videre, som det har gjort hidtil, hvor vi kan konstatere, at to ordrer på 4 mia kr. er gået Danmark forbi, fordi man ikke i tide har taget fat på problemerne? Man diskuterede det jo også her i folketingsalen i december, da man lavede leasingindgreb, og det var der bredt flertal for, men ministeren har altså ikke foretaget sig noget. Vil ministeren så hurtigt foretage sig noget nu?

Industriministeren (Stetter):

Det er ikke Danmarks Skibskreditfond, der er tale om i denne forbindelse. Eksportkreditrådet har truffet en positiv beslutning og har givet et tilbud til Aalborg Værft. Desværre var situationen den, at et andet land tilsyneladende efter værftets officielle meddelelse har kunnet give statsubsidier, og det kan vi som bekendt ikke gøre.

Der er intet, der, som hr. Kaj Poulsen udtrykker det, sejler i industriministeriet, og der er ikke tale om en ordre på 4 mia kr., der er tale om en ordre på 2 mia kr., to gange 1 mia kr.

Må jeg så endnu en gang sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg ikke blander mig i driften af vore virksomheder. Derimod står industriministeriet og jeg til rådighed, såfremt en virksomhed har en eller anden sag, som virksomheden gerne vil tale med os om.

Kaj Poulsen (S):

Jeg tolker altså svaret sådan, at ministeren ikke agter at foretage sig noget på skibskreditordningernes område, og så må vi altså konstatere, at det må sejle sin egen sø. Når jeg siger 4 mia kr., er det, fordi Aalborg Værft for 1½ år siden mistede en tilsvarende ordre på 2 mia kr., også på baggrund af, at der skal være en sidestillesgaranti, som ikke kræves i Vesttyskland, Frankrig, England og Sverige, altså de lande, som er konkurrerende med de danske værfter. Det må dog give baggrund for at tage op til overvejelse, om de positive tilbud, som ministeren her taler om at eksportkreditrådet giver, er positive nok til, at dansk erhvervsliv og dansk industri, herunder dansk værftsindustri, har mulighed for at overleve på reelle konkurrencevilkår i forhold til udlandet. Men hvis ministeren ikke vil foretage sig noget, står vi i den situation – det ved vi – at det går galt i løbet af forholdsvis kort tid, og det hjælper ikke noget, at man bare falder i søvn over den situation, vi står i i Danmark.

Dohrmann (FP):

I december måned var både hr. Kaj Poulsen og ministeren rørende enige om, at der skulle gennemføres en ny lovgivning, og derfor fik vi nogle skærpelser, som i dag risikerer at kaste tusindvis af værftsarbejdere ud i ledighed.

[Dohrmann]

Jeg vil gerne spørge, om ministeren, efter at man allerede nu har gjort sine erfaringer, vil være villig til at indrømme sin regerings fejltagelse og foreslå, at loven bliver ført tilbage til sin oprindelige skikkelse, for det spørgsmål, hr. Kaj Poulsen her stiller, er jo en direkte følge af den lovgivning, der blev vedtaget i december måned, og som man efter min mening kun kan gøre god igen ved at føre loven tilbage til den skikkelse, den havde før.

Industriministeren (Stetter):

Først til hr. Kaj Poulsen: inden for dansk industri har skibsbygning en særlig finansieringsordning; ene og alene har denne del af industrien mulighed for at få nogle fordelagtige lån, og det agter vi ikke at ændre, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at det er således.

Jeg søger overalt i internationale forsamlinger at få de øvrige lande til at opgive deres statsstøtteordninger af forskellig art, men det ville da være fuldstændig meningsløst, hvis Danmark gik ind på at give statssubsidier til et dansk skibsværft. Det er ikke vejen frem; vejen frem er, at man kan konkurrere på nogenlunde lige vilkår.

Industriministeriets kontaktudvalg inden for skibsbygning arbejder med problemerne. Jeg har tidligere oplyst folketetinget om, at der er repræsentanter både for industrien og for fagbevægelsen. Jeg håber, man finder nogle løsninger. Men jeg vil da ikke foregøgle nogen, at der er en eller anden løsning, som med ét slag kan ændre disse meget vanskelige forhold; det findes ikke.

Hr. Kaj Poulsens sprogbrug er noget ejendommeligt, men det skal jeg overlade til hr. Kaj Poulsen selv at gå i enrum om.

Jeg kan sige til hr. Dohrmann, at regeringen ikke har nogen aktuelle planer om at ændre det forhold, at leasing heller ikke mere kan bruges inden for skibsbygning. Vi har gennemført begrænsninger for dansk industri i det hele taget – der var en lille flig tilbage, nemlig at leasing kunne anvendes ved finansiering af skibsbygning. Det har vi ingen planer om at ændre.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal gøre ministeren opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt har bedt om, at man

skal gå ind med direkte statssubsidier til værftsindustrien; jeg har bedt om, at man bliver ligestillet med andre lande, der har fjernet sidestillelsesgarantierne ved skibsbygning.

Jeg må indrømme, at jeg blev meget skuffet over ministerens svar her, hvor ministeren sagde, at regeringen ikke har tænkt sig at ændre nogen af skibsfinansieringsordningerne. Er ministeren enig i den vurdering, at ministeren her afsagde dødsdommen over dansk værftsindustri, når vi må konstatere, at konkurrencevilkårene er så ulige, som ministeren her selv har gjort opmærksom på?

Industriministeren (Stetter):

Opgaven for en dansk regering må til enhver tid være, at alle lande overholder OECDs vilkår, når det drejer sig om at støtte de pågældende landes industrier. Det er ikke opgaven at overveje hverken den ene eller den anden form for finansiering; det er OECD-vilkårene, som er gældende.

Jeg kan ikke acceptere, at der er afsagt nogen dødsdom over dansk skibsindustri; det er da en negativ og fuldstændig opgivende holdning at indtage. Vi står i nogle vanskeligheder, men vi er bedre stillet end nogen andre lande på dette felt, og vi har en tradition for at bygge skibe. Det gælder da om at følge med tiden og udvikle nye produkter og at effektivisere sin markedsføring, således at man overalt i hele verden søger at få ordrer her. Det er vejen frem, og det skulle hr. Kaj Poulsen hellere understøtte i stedet for at komme med disse meget negative og aldeles ensidige betragtninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1183

3) Til *justitsministeren* af:

Lenger (VS):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at realisere sin idé om at lade prøveløsladelse bortfalde mod til gengæld at nedsætte straffene med 1/3?«

Skriftlig begrundelse

I oktober 1984 gjorde ministeren sig til talsmand for kortere, men hårdere straffe. Han mente på det tidspunkt, at afkortningen

[Lenger]

kunne ske gennem bortfald af prøveløsladelser mod til gengæld at afkorte samtlige straffe med $\frac{1}{3}$. Samtidig ville han gøre det vanskeliggere at få udgangstilladelse, men direkte forespurgt nævnte han dog kun en skærpelse af muligheden for sammenlægning af udgangstilladelser som middel til den ønskede skærpelse.

I februar opgav ministeren sin sammenknytning mellem prøveløsladelse/strafafkortning og de ændrede udgangsregler. Som middel til den generelle strafnedsættelse pegede han på, at Dommerforeningens formand under den kriminalpolitiske konference den 10. januar 1985 havde lovet, at domstolene ville følge en folketingshenstilling om at idømme kortere straffe, og at strafferammerne jo kunne nedsættes med $\frac{1}{3}$. Sidstnævnte middel blev – bl.a. af spørgeren – draget i tvivl, fordi en nedsættelse af strafferammerne ikke nødvendigvis fører til en generel strafafkortning.

I mellemtiden har ministeren imidlertid over for folketingets retsudvalg dokumenteret, at den strafferammeafkortning, som fandt sted i 1982, hvor en række strafferammer blev nedsat med $\frac{1}{3}$, har ført til et fald i de idømte straffe på ca. 35 pct. Selv om en sådan statistik nødvendigvis må betragtes med en vis usikkerhed, fordi det jo ikke er de samme sager, der er pådømt før og efter ændringerne i strafferammerne, må den alligevel give anledning til, at ministerens tanker diskuteres på ny.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage for eventuelt at realisere sine tanker om bortfald af prøveløsladelser mod en generel strafafkortning på $\frac{1}{3}$. Det ønskes herunder oplyst, om den ønskede strafafkortning gælder alle fængselsstraffe, og om ministerens tanker om øget brug af det, der i dag svarer til $\frac{1}{2}$ -tids løsladelser (med en generel nedsættelse på $\frac{1}{3}$ vil det svare til $\frac{2}{3}$ -tids løsladelser efter de nye strafferammer), skal forstås således, at denne løsladelsesmulighed skal anvendes hyppigere end i de ca. 10 pct. af sagerne, hvor den i dag anvendes.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg bemærkede, at hr. Lenger både i sit spørgsmål og i sin begrundelse ser meget positivt på en ændring af vor straffelovgivning,

så man afskaffer den automatiske prøveløsladelse og gennemfører en samtidig tilsvarende nedsættelse af straffene. Det glæder mig selvfølgelig. Jeg tror også, hr. Lenger har ret i, som det fremgår af hans begrundelse, at det ville kunne lade sig gøre.

Dernæst stiller hr. Lenger det, synes jeg, fornuftige spørgsmål: hvad kan vi nu gøre for at komme videre? Spørgsmålet om at afskaffe den automatiske prøveløsladelse kunne naturligvis hurtigt behandles af folketinget, hvis jeg fremsatte et forslag om ændring af straffelovens § 38 i begyndelsen af den kommende folketingssamling. Men spørgsmålet om strafnedsættelse, som spørgsmålet om prøveløsladelse jo hænger nært sammen med, kræver meget indgående overvejelser, selv om der er tale om generel nedsættelse af strafferammerne. Derfor er det naturligt, at disse spørgsmål om strafferammerne skal drøftes i sammenhæng i straffelovrådet.

Hvis folketinget ville tilkendegive et ønske vedrørende spørgsmålet om prøveløsladelsesinstituttet, kunne det i øvrigt ske igennem en folketingsbeslutning, og jeg så da meget gerne, hvis der fra den ene eller den anden side blevet taget et initiativ i retning af, at man ønsker den automatiske prøveløsladelse afskaffet. Dermed havde straffelovrådet fra folketinget fået et grundlag for det videre arbejde med nedsættelsen af strafferammerne.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, som jeg finder er lidt forsigtigt, men det skal jeg komme tilbage til.

Først vil jeg gerne sige, at ministeren jo allerede ved folketingsårets begyndelse rejste spørgsmålet om eventuelt at afskaffe prøveløsladelserne mod at nedsætte straffene med en tredjedel. Dette var der argumenter både for og imod. For ministerens idé taler, at prøveløsladelserne godt kan være af tvivlsom værdi, og at der eksisterer et element af vilkårlighed derved, at det er administrative beslutninger, og at i hvert fald en stor del af de indsatte i fængslerne får nogle afslag, hvor de er uden ankenulighed. Imod ministerens idé taler, om vi kan få en tilstrækkelig sikkerhed imod, at der bliver tale om en øget brug af fængselsstraffen.

[Lenger]

Anledningen til mit spørgsmål er det afgørende nye, at det har vist sig, at strafferammenedsættelsen fra 1982 faktisk er blevet fulgt op. Folketingets hensigt var nedsættelse med en tredjedel, og resultaterne viser nu 35 pct.; dermed falder et af argumenterne imod ministerens idé bort, og det er anledningen til spørgsmålet.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om det første svar skal forstås på den måde, at ministeren ikke på eget initiativ vil bede f.eks. straffelovrådet om at tage spørgsmålet op, eller om det bogstaveligt er ment på den måde, at det skal være igennem en eventuel folketingsbeslutning, eller om man kunne forestille sig, at ministeren ville være interesseret i, at retsudvalget skrev en beretning om det forslag, der faktisk foreligger vedrørende prøveløsladelser, et forslag stillet af VS.

Endelig vil jeg spørge ministeren, om hans idé om at nedsætte strafferammerne – nu spørger jeg på det principielle plan – skal forstås sådan, at det er alle strafferammerne, han tænker på, eller om man kunne forestille sig, at der i forbindelse med en revision som foreslået af ministeren reelt ville blive tale om en nyvurdering af nogle strafferammer, sådan at forstå, at der altså var nogle, som ikke blev nedsat.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det er min tanke, at det skulle være alle strafferammer, men som hr. Lenger er inde på, kan der jo være behov for en vurdering af bestemte arter af kriminalitet, og det er det, jeg gerne ville have med.

Hvad angår fremgangsmåden, kan jeg selvfølgelig anmode straffelovrådet om at arbejde på det grundlag, jeg nævnte her, men grundlaget vil givet blive bedre og mere sikkert, hvis folketinget kan give tilslutning til den opfattelse, som jeg forstår vi er enige om er den vej, vi skal gå. Som hr. Lenger var inde på, har der jo været nogen tvivl om, hvorvidt folketinget ville tilslutte sig det. Jeg synes, at det er indlysende klart, at det er den vej, man bør gå, men jeg så da gerne også eventuelt igennem en beretning, at man tilkendegav den opfattelse, at man nu må videre i straffelovrådet på det grundlag, jeg nævnte.

For en ordens skyld vil jeg sige til hr. Lenger – det kom jeg ikke ind på i mit første

svar – at det jo ikke er meningen at forlade prøveløsladelserne. Vi har stadig væk tilbage bestemmelserne om individuelt at give prøveløsladelse, som det er i øjeblikket, på halv tid. Det er min mening, at det skulle udvikles til noget mere, end det er i dag, også igennem en eventuel omformulering af straffelovens § 38, sådan at der bliver mere plads til individuel prøveløsladelse.

Lenger (VS):

Også det sidste svar vil jeg gerne sige tak for. En af begrundelserne for, at jeg netop spurgte, om det skulle være alle strafferammer, er, at en strafferamme, som f.eks. hedder livsvarigt fængsel, for mig at se kunne være meget vanskelig at nedsætte rent praktisk, men det får vi se på til den tid.

Jeg er enig med ministeren i, at det vil være en god idé at øge det, der i dag svarer til halv tid. Det vil jo med nedsatte strafferammer på en tredjedel komme til at være $\frac{2}{3}$ tid efter de nye regler.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg vil da prøve at få gennemført, at retsudvalget når at afgive en beretning om det VS-forslag, som ligger til behandling, en beretning, der muligvis kunne indebære, at vi kom videre med dette spørgsmål nu og ikke behøvede at vente med det til oktober 1985.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ser gerne enhver form for tilkendegivelse fra folketingets side i retning af at gennemføre denne efter min mening særdeles tiltrængte reform, der også retssikkerhedsmæssigt ville være af stor betydning.

Jeg skal ikke gå ind på de enkelte strafferammer, heller ikke det eksempel, hr. Lenger nævnte – og det bad hr. Lenger mig jo heller ikke om – jeg vil bare sige, at hr. Lengers bemærkning viser, at der er behov for en grundig gennemgang i straffelovrådet, men hvis denne gennemgang kan ske på grundlag af en tilkendegivelse fra folketingets side, tror jeg, vi er kommet et langt stykke af vejen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

[Formanden]

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Lenger: spm. nr. S 1077

Leif Hermann: spm. nr. S 1107 og 1134-37

Maisted: spm. nr. S 1108, 1121, 1122 og 1144

Inger Harms: spm. nr. S 1114

Ole Espersen: spm. nr. S 1119

Bjørn Elmquist: spm. nr. S 1123

Hjortnæs: spm. nr. S 1125

Thoft: spm. nr. 1126

Jytte Hilden: spm. nr. 1128 og 1129

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 1130

Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 1131 og 1132

Riishøj: spm. nr. S 1133

Erik B. Smith: spm. nr. S 1138

Arne Jensen: spm. nr. S 1139

Bente Nielsen: spm. nr. S 1146

Helge Sander: spm. nr. S 1153

Spm. nr. S 1077

Til *justitsministeren* (22/4 85) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren drage omsorg for, at politiet husker at medinddrage de filmoptagelser fra Kanal Fyn den 1. april 1985, som viser uniformerede personer i færd med at overfalde værtshusgæster, når politiet alligevel er i gang med at sikre sig bevismateriale fra nærradioerne med henblik på eventuel tiltalerejsning for straffelovsovertrædelser i forbindelse med konflikten på arbejdsmarkedet i marts-april 1985?«

Begrundelse

I forbindelse med konflikten på arbejdsmarkedet i marts-april 1985 har ministeren bedt politiet sikre sig det nødvendige bevismateriale (båndoptagelser) med henblik på en eventuel straffesag mod en eller flere personer. Ministeren har især peget på de københavnske nærradioer Christianshavns Kanal, Sokkelund Radio og Radio Vesterbro samt de århusianske nærradioer Radio Århus og Byens Radio.

Spørgeren ønsker imidlertid, at politiet også husker at sikre sig båndkopier fra Kanal Fyn fra den 1. april 1985. Disse bånd-

kopier viser uniformerede personer, som til forveksling ligner politifolk, hente værtshusgæster fra det odenseanske værtshus Frank A. ud under intens brug af kniplerne, anbringe dem i håndjern og fortsætte brugen af kniplerne. Episoden skete umiddelbart efter en demonstration i Odense.

Da det må formodes, at der også fra disse personers side kan være sket overtrædelser af straffeloven, bør disse optagelser medinddrages i undersøgelserne.

Svar (13/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Odense har over for justitsministeriet oplyst, at han har sørget for, at han vil få den i spørgsmålet omtalte filmoptagelse forevist, og at filmoptagelsen ligeledes vil blive vist i forbindelse med et møde i lokalnævnet.

Politimesteren har i den forbindelse endvidere oplyst, at der ikke er indgivet anmeldelse eller i øvrigt til politiet rettet nogen konkret klage vedrørende den episode, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet.

Spm. nr. S 1107

Til *justitsministeren* (26/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt tjenestemænd, der har optaget lån i Laane- og Sparekassen for offentligt ansatte i kraft af reglerne om lønforskrivning, jfr. bekendtgørelse nr. 380 af 19. september 1967 om statens tjenestemænds lønforskrivninger, dermed er afskåret fra at inddrage lånets restgæld under en gældssanering?«

Begrundelse

I en konkret sag er der afsagt kendelse om nægtelse af gældssanering i henhold til konkurslovens § 212, stk. 1, nr. 1. Det fremgår af udskriften af skifteretsprotokollen, at af en samlet masse på 246.391,98 kr. udgør 93.994,42 kr. gæld til Laane- og Sparekassen for offentligt ansatte. Til sikkerhed for betaling af renter og afdrag er der i henhold til lønnings- og pensionslovens § 34 givet lønforskrivning, og denne er af Laane- og Sparekassen anset for en sikkerhedsret, der friholder gældsforholdet for inddragelse under

[Leif Hermann]

gældssanering. Kendelsen om nægtelse af gældssanering er begrundet i, at der ikke er rimelig udsigt til afsigelse af kendelse om gældssanering, medmindre skyldnerens samlede gæld er omfattet af kendelsen, hvilket formentlig skal forstås som en henvisning til gældsforholdet på ca. 94.000 kr.

Svar (13/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det beror på en fortolkning af konkurslovens § 199, stk. 2, hvorvidt en kendelse om gældssanering omfatter et af en statstjenestemand optaget lån, for hvilket tjenestemanden har givet vedkommende lånefond eller pengeinstitut forskrivning på sin løn.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at en skifteret i en konkret sag ikke har anset en sådan fordring for omfattet af en kendelse om gældssanering. Det er imidlertid ikke oplyst, om skifterettens afgørelse er indbragt for landsretten.

Da det henhører under domstolene at træffe afgørelse om, hvorvidt en fordring som den nævnte er omfattet af konkurslovens § 199, stk. 2, finder justitsministeriet af principielle grunde ikke at burde udtale sig om det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 1108

Til **justitsministeren** (26/4 85) af:

Maisted (FD):

»Kan ministeren oplyse, hvor langt politiet er i sit arbejde med den indgåede anmeldelse for brud på grundlovens § 34, da folkestyret blev sat ud af kraft?«

Begrundelse

Det er umuligt at forestille sig, at retsstaten kan opretholdes, hvis et brud på grundlovens § 34 ikke tages alvorligt, idet politiet vil være ude af stand til at rejse sager med henvisning til al anden lovgivning, der skal være i overensstemmelse med grundloven.

Svar (13/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politidirektøren i København har over for justitsministeriet oplyst, at der den 16. april 1985 af Københavns politi er modtaget en anmeldelse i forbindelse med blokaderne

omkring Christiansborg den 28. marts 1985, og at sagen for tiden er genstand for efterforskning.

Spm. nr. S 1114

Til **udenrigsministeren** (30/4 85) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren nu på baggrund af de 4 seneste overfald på danske lastvognschauffører tage initiativ til nye drøftelser med de italienske myndigheder om, hvorledes man kommer disse overfald til livs?«

Begrundelse

Ministeren lovede i sit svar til mig den 10. august 1983 på spørgsmål nr. S 1494 (1982-83), »at man ville tage initiativ til nye drøftelser med de italienske myndigheder i overensstemmelse med de procedurer, der aftaltes på mødet i april, såfremt der sker en ny udvikling i vilkårene for lastbiltrafikken i Italien, som gør dette rimeligt.«

Med det sidst forekommende overfald på en dansk lastvognschauffør fra Sønderjylland den 29. april 1985, der får antallet af overfald op på fire inden for det sidste halve år, vil jeg mene, at det nu er rimeligt igen at tage sagen op med de italienske myndigheder.

Af en eller anden uforståelig grund har man ikke fra vognmands- eller forsikringsverdenen været interesseret i, at sagen blev videreundersøgt.

I stedet har man sat kompliceret tyveri- og sikkerhedsudstyr i lastbilene, hvilket skulle forhindre tyveri af vognene. Det har imidlertid vist sig, at overfaldene i stedet er blevet mere og mere voldelige, og at skydevåben nu indgår som en naturlig del for at tvinge chaufføren til at betjene køretøjet eller vise, hvordan det gøres, uden at der sættes nogen alarm i gang.

Jeg finder det uhyre vigtigt, at man fra dansk side forlanger, at man fra italiensk side nu tager sagen alvorligt, før det skal koste menneskeliv.

Svar (30/4 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet følger meget nøje situationen for de danske lastvognschauffører i Italien bl.a. gennem ambassaden i Rom, ge-

[Udenrigsministeren]

neralkonsulatet i Milano samt de berørte danske organisationer, firmaer m.v.

På grundlag heraf kan jeg oplyse, at der i 1984 skete 1 overfald og 2 ikke-voldelige tyverier, og at der i 1985 indtil nu har været 2 overfald og 1 ikke-voldeligt tyveri. I 1984 arresterede det italienske politi 100 personer i forbindelse med disse tyverier og overfald.

I overensstemmelse med et ønske fra Specialarbejderforbundet i Danmark og Danske Vognmænd, Hovedorganisationen af 1985, vil regeringen på ny rette henvendelse til de italienske myndigheder med henblik på at opfordre disse til i højere grad at sikre, at lastbiltransporter vil kunne gennemføres til Italien uden risiko for chauffører og vognmænd.

Spm. nr. S 1119

Til *justitsministeren* (2/5 85) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om de forudsete terminer vedrørende arbejdet i udvalget om undersøgelse af spørgsmålet om forskudsudbetalinger, hjemmel hertil, renteberegning m.v. i de forskellige ministerier?«

Svar (2/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I justitsministeriets skrivelse af 26. februar 1985 til folketingets udvalg for forretningsordenen oplystes bl.a., at man samme dag havde anmodet byretspræsident Niels C. Bitsch om at forestå en undersøgelse af det hjemmelmæssige grundlag for statslige forskuds- eller a conto-udbetalinger inden for alle ministeriers områder og bedt ministerierne om at bistå undersøgelseslederen.

Byretspræsident Bitsch har over for justitsministeriet oplyst, at han den 18. marts 1985 har anmodet såvel de ministerier, der tidligere har besvaret spørgsmål fra folketingets udvalg for forretningsordenen, som de øvrige ministerier om en række oplysninger, så vidt muligt inden den 1. juni 1985.

Byretspræsidenten har endvidere oplyst, at der på nuværende tidspunkt kun er fremkommet svar fra enkelte ministerier.

Der vil efter det foreliggende blive tale om en gennemgang af et stort antal tilskudsordninger og et omfattende sagsmateriale, og det

er ikke på indeværende tidspunkt muligt at oplyse, i hvilket omfang det vil blive nødvendigt at indhente supplerende oplysninger fra ministerierne.

Det er på den baggrund ikke muligt med sikkerhed at udtale sig om tidspunktet for undersøgelsens afslutning.

Byretspræsidenten har dog oplyst, at han forventer at kunne afgive sin redegørelse inden udgangen af 1985.

Spm. nr. S 1121

Til *boligministeren* (2/5 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes de økonomiske tab for staten og Ålborg kommune vil være, dersom Andelsboligforeningen Himmerland, afdeling 17, går fallit?«

Begrundelse

Efter sigende går Andelsboligforeningen Himmerland, afdeling 17, fallit, hvis der ikke gives offentlig støtte samt regaranti til finansiering af udgifterne, 119.149.377 kr., til dækning af udbedring af bygningskader m.v.

Ålborg byråd har med et flertal den 22. april 1985 besluttet at anbefale, at der gives offentlig støtte til projektet, der som nævnt koster 119.149.377 kr. eller 1.170 kr. pr. etagemeter.

Spørgsmålet stilles for at få belyst, om det ikke er at kaste gode penge efter dårlige.

Bl.a. indeholder projektet plan om at ombygge 100 lejligheder til 200 af mindre størrelse, og denne del koster alene 26.102.219 kr., hvilket med daglig markedsrente vil forøge den månedlige husleje for hver af de 200 lejligheder med ca. 1.415 kr., således at det må skønnes at være økonomisk uforvarsligt.

Såkaldte miljøforbedringer for 11.725.950 kr., bl.a. opførelse af tre fælleshuse, etablering af torve, beplantning etc., indgår i planen, og de egentlige udbedringsudgifter udgør således 81.321.208 kr.

Foreløbigt svar (13/5 85):

Boligministeren (Bollmann):

Boligstyrelsen har anmodet Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning om snarest fra det långivende realkre-

[Boligministeren]

dit institut at indhente de fornødne oplysninger til brug ved besvarelsen af spørgsmålet.

Jeg skal vende tilbage til sagen, når oplysningerne foreligger.

Spm. nr. S 1122

Til boligministeren (2/5 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for, hvor store de årlige, samlede beløb til offentlig støtte i form af rentebidrag m.v. til Andelsboligforeningen Himmerland, afdeling 17, vil være for staten og for Ålborg kommune, dersom den af Ålborg byråd anbefalede offentlige støtte på 119.149.377 kr. bevilges?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet for at få belyst de økonomiske aspekter for det offentlige i tilfælde af boligforeningens fallit med en efterfølgende tvangsauktion for ejendomskomplekset.

Der ønskes kun en belysning af økonomien set fra det offentlige side, idet lejerne jo efter lov om leje er sikret i enhver henseende.

Da den fremtidige husleje efter en eventuel tvangsauktionssituation vil blive »omkostningsbestemt« og »sammenlignelig med området«, vil der næppe blive tale om en stigning i huslejen, tværtimod, og opsigelse kan

ej heller komme på tale.

Svar (13/5 85):

Boligministeren (Bollmann):

Spørgsmålet refererer sig til en støtteansøgning, som af Andelsboligforeningen Himmerland, afdeling 17, i Ålborg er indsendt til boligstyrelsen gennem Ålborg byråd.

Behandlingen af ansøgningen, der er modtaget fra byrådet den 1. maj 1985, er påbegyndt, men kan ikke forventes afsluttet foreløbig. I det følgende er derfor alene gået ud fra de oplysninger, der fremgår af ansøgningen og byrådets bemærkninger hertil.

Ansøgningen omfatter:

A. Støtte til udbedring af bygningskader (boligbyggerilovens § 54). Udbedringen omfatter i store træk reparation af eksisterende flade tage. Endvidere udføres reparation ved facader m.v.

B. Støtte til ombygning af store lejligheder (§ 54 a). Projektet omfatter en opdeling af 100 stk. lejligheder på hver 112 etagekvadratmeter til 200 stk. lejligheder på henholdsvis 60 og 52 etagekvadratmeter. Afdelingens samlede antal boliger forhøjes herved fra 975 til 1.075.

C. Støtte til miljøforbedrende foranstaltninger (§ 54 a). Projektet omfatter blandt andet opførelse af 3 stk. fælleshuse, ændring af beplantninger og opholds- og legearealer.

Ad A. Udbedringsudgifterne er anslået til ca. 81,3 mill. kr., der i henhold til § 54 søges finansieret således:

Statslån	ca. 13,8 mill. kr.	(17 pct.)
Kommunelån	ca. 4,9 mill. kr.	(6 pct.)
Grundkapital i alt	ca. 18,7 mill.kr.	(23 pct.)
Indekslån (med statsgaranti og kommunal regaranti)	ca. 62,6 mill. kr.	
I alt	ca. 81,3 mill. kr.	

På kvoten for det almennyttige boligbyggeri vil på dette grundlag skulle afskrives ca. 210 lejligheder.

Der ydes ikke afdragsbidrag.

Rentebidrag 1. år 2,2 mill. kr.

Ad B. Ombygningsudgifterne er anslået til ca. 26,1 mill. kr., der i henhold til § 54 a søges finansieret således:

Statslån	ca. 3,1 mill. kr.	(12 pct.)
Kommunelån	ca. 1,6 mill. kr.	(6 pct.)

[Boligministeren]

Grundkapital	ca. 4,7 mill.kr.	(18 pct..)
Beboerindskud	ca. 0,5 mill. kr.	(2 pct.)
Indekslån (med statsgaranti og kommunal regaranti)	ca. 20,9 mill. kr.	(80 pct.)
I alt	ca. 26,1 mill. kr.	

På kvoten for det almenyttige boligbyggeri vil på dette grundlag skulle afskrives 47 lejligheder.

Rentebidrag 1. år 0,7 mill. kr.

Afdragsbidrag 1. år 0,07 mill. kr.

Ad C. Udgifterne til miljøforbedring er anslået til ca. 11,7 mill. kr., der i henhold til § 54 a søges finansieret således:

Statslån	ca. 1,4 mill. kr.	(12 pct.)
Kommunelån	ca. 0,7 mill. kr.	(6 pct.)
Grundkapital	ca. 2,1 mill.kr.	(18 pct..)
Beboerindskud	ca. 0,2 mill. kr.	(2 pct.)
Indekslån (med statsgaranti og kommunal regaranti)	ca. 9,4 mill. kr.	(80 pct.)
I alt	ca. 11,7 mill. kr.	

På kvoten vil skulle afskrives 21 lejligheder.

Rentebidrag 1. år 0,3 mill. kr.

Afdragsbidrag 1. år 0,03 mill. kr.

Den samlede offentlige støtte kan på det foreliggende grundlag foreløbig anslås til:

Statslån ca. 18,3 mill. kr., kommunale lån ca. 7,2 mill. kr., rentebidrag 1. år ca. 3,1 mill. kr. og afdragsbidrag 1. år ca. 0,1 mill. kr.

Kvoten vil samtidig blive nedskrevet med ca. 278 lejligheder.

Spm. nr. S 1123

Til *justitsministeren* (2/5 85) af:

Bjørn Elmquist (V):

»Vil ministeren tage initiativer, der kan afværge risikoen for, at rockervolden vil tiltage i Danmark og også i stigende omfang blive rettet mod personer uden for rockermiljøet?«

Begrundelse

Gennem de seneste år har volden i rockerkredse tilsyneladende været stigende. Ser man på udviklingen i andre lande, bl.a. USA, England og Vesttyskland, er der her sket en intensivering af rockervolden, ligesom volden i stigende omfang er blevet rettet mod personer uden for rockermiljøerne. Man

kan således frygte, at de seneste likvideringer herhjemme langt fra bliver de sidste, men at de også her må ses som led i en udvikling, hvor volden meget vel kan blive mere omfattende og af grovere karakter og også i stigende omfang blive rettet mod personer uden for rockermiljøet.

Svar (15/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Da den såkaldte rockervold særlig har været koncentreret omkring Københavnsområdet, har justitsministeriet i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra politidirektøren i København.

Politidirektøren har indledningsvis fremhævet, at rockervolden i København sjældent har været rettet mod personer uden for rockermiljøet.

Politidirektøren har endvidere oplyst, at politiet har taget forskellige initiativer for at dæmme op for den tiltagende grove rockervold. Således har forskellige politiafdelinger til stadighed foretaget en skærpet overvågning af rockernes opholdssteder og færden.

[Justitsministeren]

Politidirektøren har endvidere anført, at det er af afgørende vigtighed ved bekæmpelsen af rockervolden, at politiets efterforskningsmuligheder ikke forringes. Retsplejelovens regler må derfor være udformet således, at de også er anvendelige ved efterforskningen og retsforfølgningen af denne særlige form for grov voldskriminalitet.

Endelig har politidirektøren peget på muligheden for at søge straffen for at bære ulovlige våben skærpet.

Som det fremgår af politidirektørens udtalelse, prioriterer politiet bekæmpelsen af rockervolden meget højt.

Jeg finder, at det er overordentlig vigtigt, at den nævnte form for kriminalitet imødegås, og at der i videst muligt omfang sættes ind heroverfor. Jeg kan i den forbindelse fremhæve, at der i de senere år er gennemført en lang række ændringer både af lovgivningsmæssig og administrativ art, der har betydet en effektivisering af det daglige politiarbejde, ikke mindst i relation til den grove kriminalitet.

I den sammenhæng finder jeg det yderligere af afgørende betydning, at lovgivningen, herunder især retsplejeloven, giver de fornødne muligheder for at efterforske og retsforfølge den form for kriminalitet, som der her er tale om, og som rejser helt særlige problemer, bl.a. i relation til de personer, der kan bidrage med oplysninger til opklaring af forbrydelserne.

Jeg vil dog gerne tilføje, at det næppe er realistisk at forestille sig, at rockervolden kan bekæmpes alene ved en indsats fra justitsvæsenets side. Også andre, herunder sociale myndigheder, må have en opgave i den forbindelse.

Spm. nr. S 1125

Til *fiskeriministeren* (6/5 85) af:

Hjortnæs (S):

»Kan ministeren oplyse, hvem der ejer rejetrawleren »Jesper Belinda« efter trawlerens salg til Grønland?«

Begrundelse

Idet der henvises til ministerens svar af 19. april på spørgsmål nr. S 1039, er det ikke uden interesse at få oplyst, om de tidligere ejere af rejetrawleren »Jesper Belinda« fort-

sat indgår i ejerskabet eller der foreligger en brugsret, der til forveksling ligner en ejendomsret.

Svar (15/5 85):

Fiskeriministeren (Grove):

Det er for fiskeriministeriet oplyst, at fartøjet, der nu ejes af 3 partredere, overdrages for $\frac{2}{3}$ til et grønlandsk ejet anpartsselskab, mens den resterende tredjedel af kapitalmæssige grunde i en overgangsperiode på 3-5 år vil være ejet af et grønlandsk registreret aktieselskab stiftet af de nuværende ejere, hvorefter hele fartøjet vil være ejet af anpartsselskabet.

Spm. nr. S 1126

Til *arbejdsministeren* (7/5 85) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange arbejdsskader inden for de sidste 5 år der skyldes uheld med kraner, og hvorledes ministeren agter at forbedre sikkerheden i forbindelse med kranarbejdet?«

Begrundelse

Der er i de senere år sket en række alvorlige kranuheld, i hvilken forbindelse det er blevet kritiseret, at der ikke kræves certifikat for at opstille byggekraner, at der ikke er fastsat regler for årligt hovedeftersyn af kraner, at der ingen regler findes for særligt syn af f.eks. 5, 10 eller 15 år gamle kraner, samt at myndighederne i mange tilfælde dispenserer fra kravet om, at kranføreren skal have særligt certifikat. Endelig er det blevet kritiseret, at selv arbejdstilsynet i større byer mangler den nødvendige ekspertise for at kunne føre et tilstrækkeligt tilsyn med byggekraner. Spørgeren henviser i øvrigt til artikler i Aarhus Stiftstidende den 16., 19. og 21. december 1984 samt 24. januar og 25. februar 1985 om problemet.

Svar (15/5 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

På baggrund af en udtalelse, jeg har indhentet fra direktoratet for arbejdstilsynet, kan jeg oplyse følgende:

For så vidt angår den del af spørgsmålet, som angår antallet af arbejdsulykker på

[Arbejdsministeren]

grund af uheld med kraner, kan der gives følgende samlede fremstilling for perioden 1979-82 inkl. vedrørende anmeldte arbejds-skader (denne periode er valgt, da statistikken for årene 1983 og 1984 endnu ikke er færdigbearbejdet):

I årene 1979-82 inkl. skete der i alt 137.000 ulykker.

Heraf skete 45.900 ulykker i forbindelse med brug af transportmateriel eller 33,5 pct., og heraf er 1247 ulykker sket ved stationære kraner, 355 ved lastbilmonterede kraner (0,8 pct.) og 328 ved mobilkraner (0,7 pct.).

I samme periode er der indtruffet

5 dødsulykker ved stationære kraner

6 dødsulykker ved mobilkraner

5 dødsulykker ved lastbilmonterede kraner.

Skademåden ved kranulykker er registreret således:

	pct.
Ramt af genstande og byrder.....	63
Ramt af jordskred, maskindele m.v. ...	11
Klemning, herunder strop og krog.....	15
Snublen og nedstyrtning	7
Håndtering m.v.	4
	—
	100

Af de tilskadekomne opholdt kun 2 pct. sig i kranens førerhus.

Specielt vedrørende spørgsmålet om, hvorledes arbejdsministeren agter at forbedre sikkerheden i forbindelse med kranarbejde, kan jeg henvise til min besvarelse af 19. april 1985 på spørgsmål nr. S 1009 fra Lilli Gyldenkilde (SF), hvoraf det fremgår, at der i løbet af kort tid – til drøftelse med bl.a. arbejdsmarkedets parter i arbejdsmiljørådet – vil foreligge et forslag til en ny bekendtgørelse om hejse-, løfte- og transportredskaber.

Jeg finder derfor ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at gå ind i en nærmere redegørelse for direktoratets overvejelser af de af spørgeren nævnte problemstillinger.

Specielt vedrørende spørgsmålet om dispensation fra kravet om kranførercertifikat har direktoratet oplyst, at der normalt kun gives en midlertidig dispensation til en kranfører, hvis det kan dokumenteres, at han har den nødvendige erfaring, og at han er tilmeldt et kranførerkursus, hvortil der er ventetid på grund af manglende kapacitet.

Endelig har direktoratet for så vidt angår spørgsmålet om tilsynskredsens ekspertise på dette område oplyst, at alle arbejdstilsynets kredse har tilsynsførende, der kan føre det nødvendige tilsyn med byggekraner. Det kan eventuelt kun være et spørgsmål, om ekspertisen er til rådighed på netop det ønskede tidspunkt og sted.

Det kan i øvrigt nævnes, at tilsynskredsens konsulenter og kraninspektører har deltaget i et 3-dages kranførerkursus om betjening og vedligeholdelse m.v. af mobilkraner og tårnkraner på statens specialarbejderskole i Audebo.

Samtidig kan det oplyses, at kranproblemer jævnlig drøftes og koordineres på faggruppemøder for bygge- og anlægskonsulenterne, ligesom der er en meget nær kontakt vedrørende kranproblemer mellem kredsens konsulenter og inspektører og direktoratets kran specialister.

Spm. nr. S 1128

Til *ministeren for offentlige arbejder* (7/5 85) af:

Jytte Hilden (S):

»Vil ministeren sørge for, at der bliver udarbejdet en handlingsplan for en række beskæftigelses- og erhvervsudviklingsmønstre, der bliver ændret ved etablering af en fast forbindelse over Store Bælt, så projektet ikke rammer ganske tilfældigt og for mange mennesker uhensigtsmæssigt?«

Svar (15/5 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Etablering af den faste forbindelse vil få virkning især for Korsør og i mindre grad for Nyborg på grund af den ekstra økonomiske aktivitet i anlægsfasen.

Da man i sin tid i Statsbroen Store Bælt planlagde anlægsarbejderne, søgte man at sprede produktionen af underleverancer så meget som muligt. På den måde ville de beskæftigelsesmæssige virkninger af anlægsarbejderne blive fordelt ud over landet. Dette anser jeg for en meget positiv foranstaltning med henblik på at dæmpe svingningerne i beskæftigelsen i områderne nærmest anlægsarbejderne.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Etableringen af en fast forbindelse kan dog give anledning til helt lokale overgangsproblemer, fortrinsvis i Korsør, hvor den største del af personalet ved Storebæltsoverfarten er bosat.

Jeg er i forbindelse med såvel Korsør kommune som Vestsjællands amt med henblik på at samarbejde om disse spørgsmål.

Når Storebæltforbindelsen er etableret, vil den påvirke erhvervsudviklingen på grund af den forbedring i transportmulighederne mellem Øst- og Vestdanmark, den forårsager.

En erhvervsvirksomheds lokalisering er bestemt af flere faktorer, hvoraf transportforholdene er én. Den enkelte virksomhed er nok den bedste til at vurdere, hvordan den skal tilpasse sig til ændringer i omverdenen, herunder ændrede transportforhold.

Kommuner og amtskommuner søger gennem areal- og anden planlægning at tilrettelægge forholdene således, at de kan modtage de virksomheder, der måtte ønske at slå sig ned. Denne planlægning indebærer blandt andet, at kommunerne har indseende med, hvilke typer af virksomheder der må slå sig ned hvor. Hermed skulle det kunne undgås, at virkningerne fra Storebæltprojektet i almindelighed rammer tilfældigt og uhensigtsmæssigt.

En fast forbindelse giver bedre trafikafviklingsforhold mellem landsdelene. Dette påvirker erhvervsudviklingen og hermed beskæftigelsen. Denne udvikling sker imidlertid gradvis og vil kunne styres af de allerede eksisterende plansystemer. Jeg finder på denne baggrund ikke, at der skulle være grund til særlige foranstaltninger ud over de ovenfor nævnte.

Jeg erindrer om, at der vil være ca. 8 år til den ovenfor skildrede tilpasningsproces.

Spm. nr. S 1129

Til *ministeren for offentlige arbejder* (7/5 85) af:

Jytte Hilden (S):

»Kan ministeren svare bekræftende på, om DSB vil opretholde færgefarten mellem Århus og Kalundborg i samme omfang som nu, og vil ministeren foranledige, at der bliver stillet subsidier til rådighed for alle andre

private færgeruter på Kattegat – om ikke alle, da hvilke?«

Begrundelse

I lands- og regionplanloven fremhæves det som lovens hensigt at tilstræbe en ligelig udvikling overalt i landet.

I sin redegørelse for anlæg af en fast forbindelse er det kun sporadisk, ministeren opholder sig ved de negative virkninger, en fast forbindelse vil have for store dele af landet. Jeg kan i den forbindelse henvise til notat udarbejdet af professor, cand.oecon. H. P. Myrup, Århus universitet.

For de landsdele, hvor anlæg af en fast forbindelse ved Store Bælt vil give negative virkninger, er det afgørende at vide, hvordan fremtiden stiller sig.

For tiden er to færger under bygning på Nakskov skibsværft. De skal efter planen indsættes dels i år, dels til næste år. De koster i anskaffelse ca. 700 mill. kr., hvortil kommer anlæg i land for andre 200 mill. kr., med andre ord en lille milliard kroner i anlæg.

Svar (15/5 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg finder det vigtigt med færgedrift over det nordlige Kattegat også efter etablering af en fast forbindelse. Mulighederne for at drive færgedrift på et sundt kommercielt grundlag afhænger blandt andet af takstniveauet på den faste forbindelse over Store Bælt. Regeringen sigter blandt andet derfor på, at takstniveauet bliver nogenlunde det samme som det, vi i dag kender på færgefarten.

Der er i dag en bestemt balance mellem udbud og efterspørgsel af færgekapacitet på Kattegat. En fast forbindelse vil nødvendigvis gøre en tilpasning af udbuddet. Jeg finder det ikke rimeligt, at man gennem statssubsidier vil søge at opretholde en fuldstændig uændret færgefart på Kattegat efter etablering af en fast forbindelse. Trafikanternes prioritering vil primært bestemme det kommende mønster.

Jeg erkender dog klart en statslig forpligtelse til at sørge for rimelige kommunikationsmuligheder mellem landets forskellige egne.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Der er imidlertid ikke noget, der tyder på, at der ikke fremover vil kunne være det nødvendige trafikgrundlag for en rimelig færge-drift over Kattegat samtidig med en fast forbindelse, hvis taksterne på denne svarer nogenlunde til de i dag kendte fra færgerne.

Spm. nr. S 1130

Til *boligministeren* (7/5 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der opstår indtægter og/eller spares udgifter for staten, når der investeres i bolig- og byfornyelse, således at der ved investeringer på f.eks. 100 mill. kr. er en indtægt/besparelse på 73,5 mill. kr.?«

Begrundelse

Direktør Helge Nielsen, Byfornyelsesselskabet Danmark, har ifølge pressenyt fra Kreditforeningen Danmark den 30. april 1985 udtalt sig om besparelser/ekstra indtægter ved byfornyelse m.v. i ovennævnte størrelsesorden. Spørgeren ønsker ministerens kommentar til disse udtalelser og generelt til spørgsmålet om udgifter/indtægter i forbindelse med byfornyelse m.v.

Svar (14/5 85):

Boligministeren (Bollmann):

Det bemærkes indledningsvis, at skøn over

størrelsen af statens indtægter henholdsvis sparede udgifter ved en given byfornyelsesinvestering kun kan foretages med ganske betydelig usikkerhed. Dette skyldes især, at det er vanskeligt at skønne over, i hvor høj grad en aktivitetsforøgelse vil blive udført af arbejdsløse henholdsvis allerede beskæftigede i form af øget kapacitetsudnyttelse eller overtid eller af f.eks. medarbejdende mestre.

I denne forbindelse er det endvidere vanskeligt at skønne over risikoen for lokale kapacitetsproblemer og »flaskehalse«, som evt. vil kunne forsinke eller hindre en umiddelbar aktivitetsforøgelse inden for visse brancher eller geografiske områder. Endelig er det med det nuværende statistiske grundlag usikkert at opstille mere præcise antagelser omkring byfornyelsesinvesteringers beskæftigelses- og importindhold. Nedenfor præsenteres derfor i et *regneeksempel* en række »nøgletal« for virkningen af en forøgelse af tilsagnsrammen til byfornyelse og boligforbedring på 100 mill. kr.

Af en given investering i byfornyelse og boligforbedring virker i gennemsnit kun 85-90 pct. aktivitetsforøgende, idet resten går til ejendoms køb, administration m.v. I nedenstående regneeksempel regnes med en aktivitetsvirkning på 90 pct. Endvidere er antaget, at lønandelen i byfornyelsesudgifterne ligger på 70 pct., at importindholdet udgør 10 pct., og at den gennemsnitlige bruttoindkomst for beskæftigede ved byfornyelsesarbejder andrager 160.000 kr. årligt.

Regneeksempel for de finansielle virkninger af en investering i byfornyelse på 100 mill. kr. (afrundede beløb).

Investering inkl. moms	100	mill. kr.
Aktivitetsvirkning af investeringen (90 pct.)	90	mill. kr.
Aktivitetsvirkning ekskl. moms	74	mill. kr.
Dansk arbejde (90 pct.)	67	mill. kr.
Beskæftigelse, anslået	ca. 295	mandår
<hr/>		
Sparet understøttelse	31	mill. kr.
Øget moms	16	mill. kr.
Øget indkomstskat	9	mill. kr.
<hr/>		
Budgetvirkning i alt	56	mill. kr.
<hr/>		
Merimport	7,5	mill. kr.

Det fremgår af regneeksemplet, at en optimal udnyttelse af investeringen på 100 mill.

kr. vil give en merbeskæftigelse på ca. 295

[Boligministeren]

mandår. De afledede besparelser/merindtægter for det offentlige skønnes at andrage i størrelsesordenen 56 mill. kr. I praksis vil der næppe være tale om en sådan optimal aktivitetsvirkning, idet en række håndværksvirksomheder, leverandører m.v. vil søge først at udnytte mulighederne for at afhjælpe en øget efterspørgsel på varer og tjenesteydelser ved hjælp af den eksisterende medarbejderstab. Den faktiske merbeskæftigelse – og dermed også den offentlige besparelse – vil derfor nok være lidt mindre end den ovenfor anførte. Det er dog ikke muligt mere præcist at angive omfanget af den faktiske merbeskæftigelse.

På udgiftssiden optræder refusionsberettigede udgifter til byfornyelsesarbejdets gennemførelse. Ved indeksfinansieret byfornyelse skønnes disse at udgøre ca. 33 pct. af den samlede investering, mens de løbende udgifter til rente- og afdragsbidrag skønnes at skulle ydes til henholdsvis 67 pct. og 20–25 pct. af investeringen. Udbetalingerne af refusioner og rente- og afdragsbidrag til en investering på 100 mill. kr. skønnes tilsammen at andrage ca. 10 mill. kr. i hvert af de to første år efter tilsagnsgivningen, hvorefter udbetalingerne i de næstfølgende år langsomt aftrappes til ca. 3–4 mill. kr. årligt. I de første 4 år efter tilsagnsgivningen skønnes udgifterne for stat og kommune tilsammen at ligge i størrelsesordenen 30–35 mill. kr. (løbende priser). Derudover skal der i en periode på ca. 25 år betales rente- og afdragsbidrag til de optagne indeksslån.

Set over f.eks. en 4-årig periode vil *den optimale virkning af i ét år* at udvide tilsagnsrammen til byfornyelse og boligforbedring med 100 mill. kr. således være en besparelse/reducerede udgifter af størrelsesordenen 20–25 mill. kr.

Spm. nr. S 1131

Til *undervisningsministeren* (7/5 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig vedrørende styrkelsen af ernæringsundervisningen i folkeskolen og på andre undervisningssteder?«

Begrundelse

For næsten et år siden, den 30. maj 1984, vedtog folketinget en ernæringspolitik. Regeringens initiativer efter denne dato har været meget begrænsede, hvilket er helt utilfredsstillende.

Et af hovedelementerne er oplysningsvirksomhed på forskellig måde.

Et udvalg under direktoratet for de videregående uddannelser afgav i oktober 1983 en rapport om ernæringsforskningens status og fremtid. Heri omtales forskellige uddannelsers indhold af ernæringslære, f.eks. lægestudiet i København: 20 timer, bromatologistudiet: 300 timer, tandlægestudiet: 8 timer.

I en artikel i Politiken den 6. maj 1985 udtaler undervisningsministeren sig om ernæringsundervisning, og derfor stilles dette spørgsmål.

Svar (15/5 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I den decentraliserede folkeskole fremgår undervisningens indhold som bekendt af de kommunalt vedtagne undervisningsplaner.

Fra centralt hold er det imidlertid muligt at påvirke de kommunale planer gennem udsendelse af vejledende forslag til læseplaner med tilhørende undervisningsvejledning.

Som en arv fra mine forgængere har jeg overtaget et vejledende materiale til folkeskolens forskellige fag, der for størstepartens vedkommende blev udsendt i 1976, men hvis tilblivelse skyldes flere års forudgående arbejde i det daværende, centralt nedsatte folkeskolens læseplansudvalg.

Meget af det foreliggende vejledende materiale trænger til revision eller fornyelse. Dette arbejde påbegyndte jeg ved min tiltrædelse. Noget af materialet er allerede fornyet, og noget er under udvalgsbehandling. Fornyelsen af andre dele af materialet er planlagt eller under overvejelse.

Der er her tale om et prioriteringsspørgsmål. Hvad angår fornyelsen af det vejledende materiale til faget hjemkundskab i folkeskolen, regner jeg med, at medlemmer til et udvalgsarbejde vil være udpeget inden udgangen af dette kalenderår.

Spm. nr. S 1132

Til *undervisningsministeren* (7/5 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

[Tove Lindbo Larsen]

»Hvad har regeringen gjort for at styrke ernæringsforskningen, siden folketinget for næsten et år siden, den 30. maj 1984, vedtog en ernæringspolitik?«

Begrundelse

Et af hovedelementerne i den vedtagne ernæringspolitik er en forbedret og koordineret ernæringsforskning. I forbindelse med behandlingen af forslaget oplystes det, at Otto Mønstedes Fond havde bevilget 3 mill. kr. til ernæringsforskning, hvilket var meget glædeligt. I det udvalg, der behandlede forslaget, er det siden som svar på stillede spørgsmål oplyst, at der er oprettet en forskningsenhed for ernæring på landbohøjskolen, og at en styringsgruppe har fået et kommissorium at arbejde efter – men hvad så?

Vi mangler oplysning om regeringens indsats og om, hvordan de 3 mill. kr. skal anvendes.

I betragtning af den interesse, folketingets partier havde for forskning, er denne udvikling utilfredsstillende.

Svar (15/5 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Til styrkelse af ernæringsforskningen er der blevet oprettet et institut for ernæring ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole og nedsat en styringsgruppe for instituttet. På undervisningsministeriets bidrag til forslag til finanslov for 1986 vil endvidere blive søgt midler til 1 forskerstilling og 1 stilling som teknisk-administrativt personale til instituttet.

Styringsgruppen, der både er bestyrelse for instituttet i opbygningsfasen og samtidig skal tage initiativer til et bredere forskningssamarbejde samt forberede en forskeruddannelse, har i den hidtidige opbygningsfase været beskæftiget med at planlægge instituttets virksomhed og opgaver samt organisatoriske forhold.

Styringsgruppen har oplyst:

Gruppens planer for den fremtidige virksomhed kan sammenfattes i følgende hovedpunkter:

a. forskning inden for områder, der direkte sigter mod at finde sammenhæng mellem kost/kostvaner og sundhed samt at finde metoder til forbedring af kost og kostvaner,

b. forskeruddannelse af personer, der dels kan varetage forskningsopgaver, dels rådgivnings- og undervisningsopgaver, samt

c. koordination af arbejdsopgaver med andre institutioner og med institutter ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Endvidere agter styringsgruppen snarest at ansætte en kompetent forsker med organisatoriske kvalifikationer, midlertidigt eller på konsulentbasis, til at lede instituttet i den resterende del af opbygningsperioden. Der påtænkes snarest oplået 2 stipendier.

Den rent fysiske etablering af instituttet ventes at falde på plads i løbet af kortere tid, idet statens husdyrbrugsforsøg, der er nabo til landbohøjskolen, har stillet sig positivt over for udlån af lokaler.

Gaven på 3 mill. kr fra Otto Mønstedes Fond vil blive anvendt til

- anskaffelse af specialudstyr (laboratorieudstyr) til instituttet,
- aflønning af den ovennævnte »konsulent«,
- finansiering af de to stipendier.

Spm. nr. S 1133

Til *energiministeren* (8/5 85) af:

Riishøj (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i sagen om Salling, Fjends og Ginding Herreders Højspændingsanlægs nægtelse af at modtage vindmølleproduceret el samt sagen om Østkrafts afvisning af at efterkomme aftalen mellem Danske Elværkers Forening og Danske Vindkraftværker?«

Begrundelse

Der har inden for de seneste måneder været skabt uklarhed om vilkårene for udbredelse af vedvarende energi i to konkrete sager fra Viborg amt og på Bornholm.

Der ønskes gennem spørgsmålet skabt klarhed over, hvor langt parterne er nået i retning af en løsning til gavn for udbredelsen af vedvarende energi, samt oplysning om, hvorvidt energiministeren her og i fremtiden vil fremme en sådan løsning.

Svar (15/5 85):

Energiministeren (Enggaard):

[Energiministeren]

I februar 1985 besluttede Salling, Fjends og Ginding Herreders Højspændingsanlæg (SFGHH) at udskyde tilslutningen af flere vindmøller i den nordlige del af Salling i et par måneder, indtil en række tekniske problemer var afklaret.

Efter at selskabet nu har haft lejlighed til at studere de tekniske betingelser for tilslutning af mindre vindmøller til elnettet, som er opstillet i en rapport fra Danske Elværkers Forenings Udredningsafdeling (DEFU), er selskabet igen begyndt at tilslutte de ønskede vindmøller i det nordlige Salling.

Ved fortsat tilslutning af vindmøller i SFGHHs forsyningsområde vil selskabet følge de tekniske retningslinier, som rapporten fra DEFU angiver.

Med hensyn til Østkraft kan jeg oplyse, at Danske Elværkers Forening og Østkraft i begyndelsen af året har drøftet en ordning, som indebærer, at Østkraft principielt følger de samme regler som landets øvrige elselskaber, men som samtidig tilgodeser de særlige økonomiske forhold omkring Bornholms elforsyning.

Ordnningen forudsætter imidlertid, at der etableres en udligningsordning for større vindmølleanlæg, hvis der på Bornholm opføres sådanne.

Spørgsmålet om etablering af en sådan udligningsordning mellem Østkraft og Elkraft vedrørende tilslutning og afregning af større vindmølleparker er i øjeblikket til behandling i Elkraft og forventes at blive forelagt på det kommende bestyrelsesmøde i Elkraft.

Danske Elværkers Forening har endvidere taget kontakt til sine aftalepartnere, Danske Vindkraftværker og Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter, for at få deres tilslutning til den særlige ordning for Østkraft. Danske Elværkers Forening har endnu ikke modtaget svar på denne henvendelse.

Når resultatet af disse drøftelser vedrørende Østkraft foreligger, vil jeg underrette folketingets energipolitiske udvalg herom. Jeg forventer, at de berørte parter i løbet af kort tid vil nå frem til en tilfredsstillende løsning.

Spm. nr. S 1134

Til *miljøministeren* (8/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 38 påbyde Superfos A/S, Nørresundby, at ansøge om godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens §§ 35–36 eller opfordre til at søge frivillig godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 37?«

Begrundelse

Den 2. januar 1985 har Nordjyllands amtsråd truffet afgørelse om processpildevand, om ændrede driftsforhold på PK- og superfosfatfabrikkerne samt om klager over lugtgener fra PK-fabrikken. Det fremgår af afgørelsen, at denne for så vidt angår spildevand og lugtgener er midlertidig, og at amtsrådet finder, at luftforureningen og udledningen af processpildevand fra hele virksomheden hænger så nøje sammen, at en endelig løsning må omfatte begge forhold. Af den den 14. december 1984 offentliggjorte fællesredegørelse fra miljøstyrelsen og Superfos A/S fremgår, at der i forbindelse med deponering af ca. 3.000–4.000 tons tungmetaltholdigt støv er miljømæssige problemer.

Svar (15/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der kan oplyse følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den i begrundelsen omtalte afgørelse af 2. januar 1985 er indbragt for miljøstyrelsen, der for tiden behandler sagen. Hverken i sagens akter eller i det materiale, der har dannet grundlag for den den 14. december 1984 offentliggjorte fællesredegørelse, findes oplysninger om forureningsforholdene, der gør det berettiget i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 38 at pålægge virksomheden at søge godkendelse i henhold til lovens §§ 35–36, ligesom der heller ikke er baggrund for at opfordre virksomheden til at søge frivillig godkendelse i henhold til lovens § 37.

Såfremt der er klager over aktuelle miljøgener fra deponeringen af støvkammerstøvet på fabrikkens areal, henhører en eventuel indgriben i form af påbud i medfør af miljøbeskyttelsesloven under tilsynsmyndigheden Ålborg kommunes kompetence, jfr. lovens § 44. Miljøstyrelsen er i øvrigt ikke bekendt med, at der er klaget over gener af denne art.«

Spm. nr. S 1135

Til *miljøministeren* (8/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at Superfos A/S' centrallaboratorium fortsat foretager visse metalanalyser af virksomhedens spildevand, når virksomheden tilsyneladende ikke undslår sig for forfalskning af egenkontrolresultaterne?«

Begrundelse

I amtsrådets midlertidige udledningstilladelse af 2. januar 1985 er der som vilkår stillet krav om, at de udtagne spildevandsprøver analyseres af et firma eller laboratorium, der er autoriseret til eller af amtsrådet ved amtsvandvæsenet godkendt til at foretage analyserne. Statens tekniske prøvenævn meddeler autorisation. Superfos' centrallaboratorium er autoriseret til at foretage de krævede metalanalyser, bortset fra kviksølv, hvorfor amtsvandvæsenet finder det forsvarligt at lade centrallaboratoriet foretage disse analyser. Kviksølvanalyserne foretages andetsteds.

Ved skrivelse af 15. april 1985 fra Nordjyllands amtskommunes tekniske forvaltning indrømmes imidlertid, at Superfos ved fremsendelse af oplysninger om 10 stikprøver af spildevandet for perioden august-oktober 1981 over for amtsvandvæsenet har undladt at oplyse, at de pågældende spildevandsprøver var taget efter en fortynding med ca. 10 gange fjordvand. Denne alvorlige misinformation erkendtes af Superfos ved skrivelse af 20. november 1984 til amtsvandvæsenet.

Svar (15/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»De i begrundelsen anførte stikprøver er ikke udtaget som led i virksomhedens egenkontrol. Stikprøverne er udtaget og analyseret til brug ved Nordjyllands amtskommunes udarbejdelse af udledningstilladelsen til virksomheden.

Prøverne repræsenterer virksomhedens udledninger på prøvetagningstidspunkterne og omfatter processpildevand, sanitært spildevand og kølevand. Opblandingen med kø-

levand medfører den omtalte ca. 10 ganges fortynding.

Der er efter miljøstyrelsens vurdering ikke tale om, at virksomheden bevidst har forfalsket analyseresultaterne, men om, at kommunikationen mellem virksomheden og amtskommunen har svigtet.

På denne baggrund finder miljøstyrelsen ikke anledning til at overveje ændringer i virksomhedens egenkontrol.«

Spm. nr. S 1136

Til *miljøministeren* (8/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at Ålborg kommune som tilsynsmyndighed har opfyldt sin tilsynsforpligtelse over for Superfos A/S, Nørresundby, når kommunen ikke har foretaget undersøgelser af det fra virksomheden udledte spildevand?«

Begrundelse

I skrivelse af 15. april 1985 fra Nordjyllands amtskommunes tekniske forvaltning oplyses om undersøgelser af spildevandet fra virksomheden, »at de eneste undersøgelser af spildevandet, som amtskommunen har, er de omtalte stikprøver fra 1981. Amtsvandvæsenet er ikke vidende om, at Ålborg kommune som tilsynsmyndighed har foretaget undersøgelser af det udledte spildevand.«

Svar (15/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis kan jeg nævne, at Ålborg kommune telefonisk har oplyst, at kommunen ikke i de sidste par år har foretaget undersøgelser af det fra virksomheden udledte spildevand. En kommune, der som i dette tilfælde har undladt at kontrollere, om en virksomheds egenkontrol udføres tilfredsstillende, finder jeg ikke har opfyldt sin tilsynsforpligtelse.

Jeg kan supplerende oplyse, at miljøstyrelsens tilsynsudvalg for nylig har offentliggjort en betænkning, »Miljøtilsyn«, om kommuners og amtskommuners tilsyn. I betænkningen anbefaler et enigt udvalg bl.a., at kommunernes tilsynsindsats styrkes med 320 personer.

Spm. nr. S 1137

Til *indenrigsministeren* (8/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at Ålborg kommune er inhabil i klagesager vedrørende Superfos A/S, Nørresundby, når kommunen i forbindelse med køb af en ejendom af Superfos A/S i lejekontrakterne vedrørende lejemål i den pågældende ejendom har indført en bestemmelse om, at lejeren ikke kan klage over svovlsyrefabrikken?«

Begrundelse

I en lejekontrakt vedrørende Ålborg kommunes ejendom Møldalsvej er anført:

»Lejeren er bekendt med, at der eventuelt kan opstå ulemper som følge af ejendommens nære beliggenhed ved svovlsyrefabrikken, og at der ikke af lejer eller ejer i den anledning kan fremføres klager eller rejses erstatningskrav over for fabrikken.«

Ålborg byråd er i henhold til miljøbeskyttelseslovens kap. 7 tilsynsmyndighed med hensyn til virksomhedernes miljøforhold. Så vidt spørgeren kan opfatte den ovenfor citerede leje- og miljøbeskyttelseslovstridige klagefraskrivelse, tilkendegiver denne en entydig holdning fra tilsynsmyndigheden over for klager over forurening fra Superfos A/S, Nørresundby.

Foreløbigt svar (15/5 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da det fremgår af spørgsmålet, at det vedrører en konkret sag, har jeg bedt tilsynsrådet for Nordjyllands amt om at se på sagen og orientere mig om resultatet af rådets overvejelser.

Når tilsynsrådets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 1138

Til *socialministeren* (8/5 85) af:

Erik B. Smith (S):

»Hvad gør ministeren for at nedbringe ekspeditionstiden i den sociale ankestyrelse?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i dagspressen, Berlingske Tidende tirsdag den 30. april 1985, sætter den sociale ankestyrelse ny ventetidsrekord med op til 1½ år.

Det oplyses, at omkring 10.000 sager i øjeblikket samler støv på hylderne.

Igennem de sidste 6 år har folketinget beskæftiget sig med de lange ekspeditionstider i ankestyrelsen og forsøgt forskellige politiske initiativer for at nedbringe ekspeditionstiden.

Tilsyneladende har hverken ankebegrænsninger eller forenkling i ankeadgangen resulteret i den ønskede afkortning af ekspeditionstiden, og socialministeren anmodes nu om nærmere at redegøre for sine overvejelser for at nedbringe ekspeditionstiderne og den store sagspukkel på over 10.000 sager.

Svar (17/5 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg er helt opmærksom på, at ventetiden på afgørelser fra den sociale ankestyrelse skal nedbringes meget.

Vi har derfor også sat ind med en række omlægninger og rationaliseringer af arbejdsgangen i ankestyrelsen, ændringer, som ventes at føre til en hurtigere og mere smidig behandling af sagerne.

Der er bl.a. tale om, at ankestyrelsen opdeles i to afdelinger med hver sit sagsområde, at sagerne ikke længere skal behandles af to ankechefer, men kun af én, og at sagsbehandlerne tilknyttes bestemte ankechefer.

Der er også tale om, at visse sager kan afgøres ved forenklet mødebehandling.

Disse ændringer vil give en bedre udnyttelse af ressourcerne samt en bedre koordination og styring af arbejdet og dermed mulighed for behandling af flere sager.

Da ændringerne først er sat i værk fra 1. april i år, hvor de seneste lovændringer på området trådte i kraft, er det imidlertid klart, at de endnu ikke har kunnet give sig målelige udslag, men jeg vil følge udviklingen meget nøje.

I øvrigt kan jeg nævne, at arbejdet i ankestyrelsen med forbedring af effektiviteten i sagsbehandlingen fortsætter, og at en rapport fra en teknologigennemgang af styrelsen viser, at ankestyrelsen med fordel kan benytte EDB på områder som informationssøgning, elektronisk tekstbehandling og journalisering. Også dette arbejde vil jeg følge opmærksomt.

Spm. nr. S 1139

Til *miljøministeren* (8/5 85) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren medvirke til at sikre, at et antal af de nylig ophævede reservationsarealer for a-kraftværker i Danmark forbeholdes akvakultur (fiskeopdræt)?«

Begrundelse

De arealreservationer, som nu er ophævet af et folketingsflertal, er alle beliggende i kystnære områder og for de flestes vedkommende velegnede arealer til indlandssaltvandsbrug for fiskeopdræt. Den forskningsindsats, som allerede er igangsat på akvakulturområdet, indebærer store muligheder, også set ud fra eksportmæssige synspunkter. En mulighed for placering af dambrug på de nævnte områder vil kunne yde et væsentligt bidrag til at befordre en fremtidig eksportindustri, både hvad angår fisk og fiskefoder.

En forskning og etablering af indlandsdambrug vil også kunne imødekomme miljøstyrelsens betænkeligheder, hvad angår etablering af havdambrug. Set ud fra miljømæssige synspunkter vil de nævnte placeringer være velegnede og vil samtidig kunne skabe beskæftigelse i de områder af landet, som har de højeste ledighedstal.

Svar (13/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den 1. februar 1985 nedsatte jeg et embedsmandsudvalg, der skulle se på, om nogle af de reservede arealer eventuelt burde anvendes til andre formål end atomkraftværker. Fiskeriministeriet er repræsenteret i udvalget.

Udvalgets rapport skal foreligge den 1. juni 1985. Overvejelser om at anvende arealerne til saltvandsdambrug på land indgår i udvalgsarbejdet. Før rapporten foreligger, kan jeg derfor ikke tage stilling til spørgsmålet.

Jeg kan i øvrigt henvise til min redegørelse om landsplanlægningen 1984, hvor følgende er anført:

»Regeringen har med henblik på at styrke eksporten og beskæftigelsen iværksat et støtteprogram for fiske- og skaldyrsopdræt. Det skønnes, at der her vil være grundlag for en betydelig produktionsforøgelse, som vil kom-

me de svagt stillede egne til gode. Regeringen finder det betydningsfuldt, at man i den fortsatte regionplanlægning tager højde for disse udviklingsmuligheder.«

Spm. nr. S 1144

Til *indenrigsministeren* (9/5 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for de skridt, hun agter at tage over for Århus amtsråd i anledning af amtsrådets beslutning om over for Amtsrådsforeningens lønafdeling at henstille, at der ikke kræves bod for de ansatte, som strejkede i protest mod folketingets indgreb i overenskomstsituationen?«

Begrundelse

I dagspressen den 9. maj 1985 kan læses, at Århus amtsråd har besluttet at henstille, at der ikke kræves bod fra de ansatte, som strejkede i protest mod folketingets indgreb i overenskomstsituationen.

Da ministeren er tilsynsmyndighed for landets amter, mener spørgeren ikke, at ministeren kan sidde en sådan beslutning, taget af et amtsråd, overhørig.

Svar (15/5 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Kollektiv overtrædelse af bestemmelser i de kommunale tjenestemandregulativer og vedtægter samt reglementer for det reglementsansatte personale behandles af den kommunale tjenestemandret, jfr. lov nr. 280 af 10. juni 1981 om en kommunal tjenestemandret.

De kollektive overtrædelser skal af amtsrådet indberettes til påtaleudvalget for den kommunale tjenestemandret gennem Amtsrådsforeningen i Danmark, jfr. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 2. september 1982. Det er herefter op til påtaleudvalget at beslutte, hvorvidt der skal rejses sag ved den kommunale tjenestemandret. Såfremt sag rejses, træffer retten beslutning om, hvorvidt der skal ikendes de pågældende ansatte advarsel, irettesættelse eller bøde.

For det kommunale personale, der ikke er tjenestemand- eller reglementsansat, er kompetencen til at ikende sanktioner inden for

[Indenrigsministeren]

det omhandlede område i stedet henlagt til enten arbejdsretten eller en faglig voldgift.

Amtsrådsforeningen i Danmark har i anledning af det stillede spørgsmål bekræftet, at Århus amtsråd til foreningen har foretaget indberetning om de ansattes retsstridige aktioner i forbindelse med overenskomstfornyelserne, og at Amtsrådsforeningen i Danmark har iværksat den sædvanlige procedure med henblik på, at den kommunale tjenestemandsråd, arbejdsretten eller en faglig voldgift kan tage stilling til sanktionsspørgsmålet.

Jeg foretager ikke videre i sagen, men kan tilføje, at den omhandlede henstilling fra Århus amtsråd til Amtsrådsforeningen i Danmark er uden retlig betydning, da amtsrådet ingen kompetence har vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt sag skal rejses.

Spm. nr. S 1146

Til *boligministeren* (9/5 85) af:

Bente Nielsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilke tilfælde han vil bringe pkt. 21 i boligstyrelsens cirkulære af 11. juni 1982 i anvendelse, således at mindre kommuner uden behov for almennyttigt byggeri kan få tilladelse til nyopførelse af ungdomsboliger uden for det almennyttige boligbyggeri?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles under henvisning til boligministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1115, af hvilken fremgår, at pkt. 21 i boligstyrelsens cirkulære af 11. juni 1982 om offentlig støtte til ungdomsboliger finansieret med indekslån indeholder følgende bestemmelse:

»Hertil kan komme tilfælde, hvor boliger for unge under uddannelse rent praktisk ikke kan indpasses i det almennyttige byggeri, for eksempel fordi der ikke er behov for et sådant byggeri på stedet.«

Svar (10/5 85):

Boligministeren (Bollmann):

Indledningsvis skal jeg fastslå, at bestemmelsen i pkt. 21 i boligstyrelsens cirkulære af 11. juni 1982 om offentlig støtte til ungdomsboliger finansieret med indekslån er en undtagelsesbestemmelse, idet ungdomsboliger

integreret i almennyttigt boligbyggeri og ombygningsprojekter efter boligbyggeriloven skal gå forud.

Ved fordelingen af ungdomsboligkvoten foretages en vurdering af behovet for ungdomsboliger i kommunen. Vurderingen foretages på baggrund af oplysninger for det pågældende geografiske område om antal uddannelsesinstitutioner, antal uddannelsessøgende, boligforhold m.v. I årene 1982-84 var presset på ungdomsboligkvoten så stort, at der kun var meget ringe mulighed for at tilgodese kommuner uden uddannelsesinstitutioner.

I 1985 har det vist sig muligt i et vist omfang at give støtte til indretning af ungdomsboliger i kommuner uden uddannelsesinstitutioner, men med gode trafikforbindelser til nærliggende byer med uddannelsesinstitutioner.

Ved tildeling af støtte til indretning af ungdomsboliger i kommuner uden uddannelsesinstitutioner, men med gode trafikforbindelser til nærliggende uddannelsesinstitutioner, vil der blive lagt vægt på, om ungdomsboligerne kan opføres integreret i almennyttigt boligbyggeri eller ved ombygning af eksisterende ejendomme. Kun i de tilfælde, hvor det enten inden for en kortere årrække ikke er muligt at integrere ungdomsboligerne i almennyttigt byggeri, eller hvor der ikke er nogen mulighed for ombygning af eksisterende ejendomme, vil det kunne overvejes at give støtte til nyopførelse af et særskilt ungdomsboligbyggeri. Hvilket resultat overvejelserne vil føre til, vil bero på en helt konkret vurdering af forholdene.

De ansøgninger, der senest vil blive imødekommet, vil således være nyopførelser af ungdomsboliger i kommuner uden uddannelsesinstitutioner. Det bemærkes, at der ved fordelingen af ungdomsboligkvoten ikke lægges vægt på tidspunktet for indsendelse af ansøgningen.

Spm. nr. S 1153

Til *kirkeministeren* (10/5 85) af:

Helge Sander (V):

»Skønner ministeren, at der i de kommende år vil blive nedlagt kirker, og er der inden for de sidste 25 år rent faktisk blevet nedlagt kirker i Danmark?«

[Helge Sander]

Begrundelse

I Skive/Salling/Fjends-LOF-publikationen »Lad de små samfund blomstre« indeholdes følgende udtalelser:

»Et problem, som begynder at trænge sig på i de små samfund, er kirkepolitikken. Beparelserne inden for kirken giver sig udslag i, at f. eks. præstestillinger i sogne med under 600 indbyggere ikke kan genbesættes, hvis præsten rejser eller går af. Det vil sige, at sådanne sogne ikke kan forblive selvstændige, men i bedste fald bliver sammenlagt med andre sogne.

Det kan ikke udelukkes, at kirker i helt små samfund kan blive nedlagt.

Kirken, som i århundreder har været et naturligt samlingspunkt i landsbyernes kulturelle liv, bør overalt søges opretholdt og ofres samme opmærksomhed og velvilje som f.eks. andre kulturværdier i de større samfund.

De danske kirker er, foruden at være en del af folkekirken, af stor historisk værdi; og der er vel ingen tvivl om, at en kirke, der anvendes efter hensigten, er af større værdi end en forfalden »ødekirke«.

Man kan derfor rejse spørgsmålet, om det i de tilfælde, hvor en præst går af eller rejser fra et sogn, der har færre end 600 indbyggere, er ønskværdigt at sammenlægge et sådant kirkesogn med et nabosogn.

Svar (15/5 85):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Så vidt jeg kan skønne, vil der ikke i de kommende år blive nedlagt sognekirker. Jeg er i hvert fald ikke bekendt med planer herom, ligesom sådan nedlæggelse heller ikke er sket i de sidste 25 år.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om et særligt grønlandsk flag.

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 14/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Måske er det lidt usædvanligt, at ministeren tager ordet ved en andenbehandling, når lovforslaget i øvrigt af et udvalg er indstillet til godkendelse. En af årsagerne er, at de to grønlandske folketingsmedlemmer ikke kan være til stede i dag, fordi det grønlandske landsting åbnede i går. En anden årsag er tidsforskellen i forhold til Grønland, der gør, at danske massemedier formodentlig først i morgen vil omtale en sag, som jeg synes det er væsentligt at orientere folketingsmedlemmerne om nu, og det er, at ved det grønlandske landstings åbning i går fremsatte oppositionspartiet atassut et forslag om, at man i landstingssamlingen skulle diskutere flagsagen endnu en gang. Man stemte om det, og det viste sig, at der var 12 stemmer for, at man ikke skulle diskutere det i landstinget, mens 11 ønskede, at man skulle diskutere det i landstinget. Dermed blev sagen altså afvist i landstinget, og den lille dramatiske episode førte yderligere med sig, at oppositionen forlod salen.

Jeg synes, det var væsentligt at orientere om det, fordi jeg så samtidig får understreget, at det, vi her i folketingsmedlemmerne tager stilling til, på ingen måde er flagets udformning, men kun selve tilladelsen til, at Grønland får sit eget flag, og det er der enighed om at man ønsker i det grønlandske landsting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-4, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 5 og § 5 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: